

E 3/2016

Ställd av:

Mikko Kärna, Arto Pirttilahti,
Willy Rydman, Susanna
Koski, Simon, Elo, Juho
Eerola och Laura Huhtasaari

Till:

De nordiska regeringarna

J.nr. 16-00040-2

Till De nordiska regeringarna

Skriftlig fråga gällande asylpolitiken

Europa står just nu inför en oförutsedd utmaning. Folkvandringen från Afrika och Mellanöstern till de europeiska länderna har nått stora proportioner och bortom Schengen-områdets yttre gränser står miljontals människor, som kommer röra sig mot Europa om de ges möjlighet till det. Den illegala immigrationen har också fört med sig motbjudande fenomen, såsom trafficking och människohandel. Till och med vid Finlands gräns mot Ryssland har möjligheten till illegal immigration ökat explosionsartat och den huvudsakliga andelen asylsökande till Finland anländer nu via Ryssland.

Europa kan under inga omständigheter glömma bort att hjälpa de som är nödställda, men det är uppenbart, att problemen i Afrika och Mellanöstern inte kan lösas genom att förflytta miljontals människor till Europa, utan lokala problem måste man sträva till att lösa lokalt i första hand. Nödställda bör man sträva till att i första hand hjälpa i det egna hemlandet. Detta är inte bara det mest kostnadseffektiva, utan också det mest preciserade sättet att hjälpa. Allt fler länder har erkänt, att Europa har nått gränsen för vad de klarar av och att immigrationens effekter inte bara är positiva. Det står också klart att den asylprocess, som är förenlig med Genevekonventionen, tillämpas på fel sätt. I somliga uppskattningar menar man att t.o.m. 50-70 % av de asylsökande som anländer till Europa inte är i omedelbart behov av en asylplats. Nu konsumerar dessa sökande i onödan de resurser som reserverats till att hjälpa de som är i nöd. Vi kan också konstatera att Genevekonventionen och de tillvägagångssätt som skapats på basis av den konventionen inte längre till fullo svarar på den situation som Europa nu står inför. Det internationella samfundet bör sträva till att garantera säkerhet för dem som blivit offer för förföljelse, men det bör också sträva till att förebygga uppkomsten av uppenbart grundlösa ansökningar.

De nordiska ländernas tillvägagångssätt gällande de asylsökande är inte förenliga och olika nordiska länder har olika avtal för verkställande av av-

visningar med olika länder. Till exempel har Sverige ett avtal för verkställande av avvísningar med Irak, vilket Finland saknar. Asylsökningar hanteras också i enlighet med olika kriterier i olika länder. Detta orsakar osunda pull-effekter och lockar asylsökande från vissa länder till att söka asyl i ett visst nordiskt land. Det finns också klara skillnader mellan de nordiska länderna i hur man förverkligar avvísningsspolitiken.

Med hänvisning till de ovan nämnda frågor vi Sveriges, Danmarks, Norges och Finlands regeringar,

- *Vilka åtgärder avser de nordiska regeringarna ta till, så att den förda asylpolitiken och den därtill hörande avvísningsspolitiken harmoniseras till att vara så förenlig som möjligt och att de osunda pull-faktorerna mellan de olika nordiska länderna elimineras?*
- *Ser de nordiska ländernas regeringar det möjligt att verkställa avvísningen av en asylsökande som inte beviljats asyl i ett nordiskt land genom de avtal om verkställande av avvísningar som ett annat nordiskt land har? Och ser regeringarna det som möjligt att de nordiska länderna, i en anda av kostnadseffektivitet och nordiskt samarbete, kunde verkställa avvísningar gemensamt, genom att till exempel ordna gemensamma returflyg för de asylsökande som inte beviljats asyl?*
- *Ser de nordiska regeringarna det som nödvändigt att specificera Genevekonventionen för att bättre motsvara den förändrade situationen och i sådant fall, hur avser de arbeta tillsammans för att främja konventionens omförhandling på internationell nivå?*

Med hänvisning till det ovan nämnda frågor vi Islands regering,

- *Såvida de andra nordiska ländernas regeringar vill ta upp Genevekonventionen till förhandling på internationell nivå, är Island redo att stödja denna strävan?*

Helsingfors, 26 januari 2016

Arto Pirttilahti (cent)
Juho Eerola (saf)
Laura Huhtasaari (saf)
Mikko Kärnä (cent)

Simon Elo (saf)
Susanna Koski (saml)
Wille Rydman (saml)

Nordiska rådet

E 3/2016

Ställd av:
Mikko Kärnä, Arto Pirttilahti,
Willy Rydman, Susanna
Koski, Simon, Elo, Juho
Eerola och Laura Huhtasaari

Till:
De nordiska regeringarna

J.nr. 16-00040-2